

عنوان مقاله:

نحوه رسیدن به معماری پایدار در اقلیم سرد و کوهستانی

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی معماری و شهرسازی معاصر خاورمیانه (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

کامران نوری کزج - مربی، کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شهید چمران، رشت، ایران

سجاد یوسفی - دانشجوی رشته معماری، دانشگاه شهید چمران، رشت، ایران

محمدصادق اسعد - دانشجوی رشته معماری، دانشگاه شهید چمران، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

مقاله حال حاضر به بررسی مفهیمی در مورد معماری پایدار که در دهه های اخیر مورد توجه بسیاری از کشورهای توسعه یافته قرار گرفته است می پردازد. معماری پایدار ایده و اصلاح بسیار گسترده ای است که یک تغییر مهم در فهم انسان و ارتباط آن با طبیعت است. یک نوع تلاش در مکانیسم ها و ساختارها و ارگانیزم ها می باشد. معماری بومی مناطق مختلف ایران در هماهنگی کامل با اقلیم بوده که با کم ترین امکانات، با انتخاب درست مصالح، شکل بنا و جهت گیری مناسب و... بیشترین بهره را از بنا می بردند و بهترین شرایط زندگی در طبیعت آن منطقه را بوجود می آوردند. اقلیم سرد و کوهستانی با برخورداری از شرایط ویژه ای مانند: سرمای طاقت فرسا و بارش برف فراوان و... اقدامات خاصی را می طلبد تا شرایط زندگی فراهم شود، اما نیاکان ما با استفاده از شرایط اقلیم و مصالح بومی منطقه، ساختاری را بوجود آورده بودند که بنا در نهایت هماهنگی با اقلیم بوده و آسایش روانی را نیز به شیوه خلاقانه ای بوجود آورده بودند. در این مقاله هدف این است که ابتدا با بررسی معماری پایدار و سپس با مطالعه معماری سنتی منطقه سرد و کوهستانی به این نتیجه دست یابیم که با در نظر گرفتن و پیاده کرده خیلی از این اقدامات می توان به معماری حال حاضر کمک و به سوی معماری پایدار حرکت کرد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، اقلیم سرد و کوهستانی، معماری پایدار، معماری اقلیم سرد و کوهستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/669241>

